

Ορθοδοξία: Η Μεγαλομάρτυς του Χριστού (Φώτης Κόντογλου)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιουνίου 26, 2008

Η Εκκλησία είναι το σώμα του Χριστού κι απαρτίζεται από όσους ανθρώπους πιστεύουνε σ' Αυτόν ορθά κι αληθινά όπως edίδαξε Εκείνος.

Η Ορθόδοξος Εκκλησία είναι «η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία», όπως λέγει το Σύμβολον της Πίστεως. Λέγει «Μία», που θα πη πως δεν υπάρχουν άλλες Εκκλησίες. Κι αυτή η Μία Εκκλησία είναι η Ορθόδοξος. Οι άλλες που παρουσιάζονται σαν Εκκλησίες δεν είναι εκκλησίες, αλλά είναι αιρέσεις. Η Ορθόδοξος Εκκλησία είναι η μόνη που κράτησε έως σήμερα όσα παρέλαβε από τους Αποστόλους κι από τους διαδόχους των, τους αγίους Πατέρας. Η Παπική, η Προτεσταντική κι οι άλλες, μικρότερες, λεγόμενες Εκκλησίες, δεν κρατήσαμε ανάλλαχτα όσα παραλάβανε από καταβολής της Χριστιανικής Εκκλησίας, αλλά τα αλλάξανε, κατά τις γνώμες και κατά τα θελήματα των ανθρώπων, και γι' αυτό σήμερα είναι παραμορφωμένες, σε πολλά μάλιστα σε τέτοιο σημείο που να αναρωτιέται κανείς τι σχέση έχουνε με τη διδασκαλία του Χριστού ορισμένα πράγματα που διδάσκουνε και κάνουνε. Κατεβάσανε τη θεϊκή διδασκαλία στα μέτρα του αμαρτωλού ανθρώπου, με τις μικρότητες του, με τις μωροφιλοδοξίες του, με τα συμφέροντα του, με τους φυλετικούς εγωισμούς του. Μ' αυτό τον τρόπο, αυτές οι λεγόμενες Εκκλησίες καταντήσανε σαν συστήματα εγκόσμια, όπως όλα τ' άλλα που αποβλέπουνε σε εγκόσμιες σκοπιμότητες, πολλές φορές με τον πιο αποκρουστικό και σατανικό τρόπο, τόσο, που αντί να τραβούνε προς τον Χριστό τις ψυχές που διψάνε τη σωτηρία, τα απολωλότα αυτά πρόβατα, τα διώχνουνε και τα ρίχνουνε στην αθεία και στην αδιαφορία για την ψυχή τους, όπως κάνανε οι Φαρισαίοι, που γι' αυτούς είπε ο Κύριος, ωργισμένος: «Αλλοίμονο σας, Γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριταί, γιατί κλείνετε τη Βασιλεία των Ουρανών (τη σωτηρία) μπροστά στους ανθρώπους. Επειδή, μήτε εσείς οι ίδιοι μπαίνετε μέσα, μήτε τους άλλους αφήνετε να μπουν». (Ματθ. κ.γ' 14).

Οι δήθεν αυτές Εκκλησίες είναι κατά βάθος συστηματικά βολικά, καμωμένα σύμφωνα με τις αδυναμίες και με τις αμαρτωλές επιθυμίες του ανθρώπου, γιατί, με το πρακτικό πνεύμα τους, επιχειρήσανε να καθάρισουνε τη διδασκαλία του Χριστού από τις τάχα υπερβολές, που είναι απαράδεκτες απ' αυτό το πρακτικό πνεύμα, όπως είναι, λ.χ. η ακτημοσύνη, η απάθεια, η τέλεια αφοσίωση στον Θεό εξ όλης της ψυχής και εξ' όλης της διανοίας, δηλ. ο μοναχικός βίος, η αποξένωση από τον κόσμο από τα του κόσμου κι' από την κοινωνική δραστηριότητα κι από την πολιτική, η πνευματική θεωρία, η εγκατάλειψη του σώματος κ.λ.π. Αυτά τα θεωρήσανε σαν πράγματα

απάνθρωπα κι ακατόρθωτα από το άνθρωπο, απάνω από τις δυνάμεις του. Και γι' αυτό, συμβιβάσαμε τον Χριστιανισμό με τις αδυναμίες τους, κάνοντας ένα βολικό Χριστιανισμό, δηλαδή μια ψεύτικη διδασκαλία του Χριστού, διορθωμένη κατά τα εγκόσμια συστήματα, που δεν έχει άλλη σχέση με τον Χριστό, παρεκτός από το όνομά του.

Με άλλα λόγια, αυτές οι Εκκλησίες, που τα βολεύουνε όλα για να τραβάνε εύκολα τους ανθρώπους που δεν αντέχουν στις δοκιμασίες και στους πνευματικούς αγώνες, κατά βάθος δεν αποβλέπουνε στην μέλλουσα ζωή, αλλά σε τούτη, την υλική, **και δεν λένε τα λόγια του αποστόλου Παύλου** «*Ούκ έχομεν ὡδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητούμεν*», **αλλά λένε τ' ανάποδο:** «*Ούκ έχομεν μέλλουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ὡδε μένουσαν ἐπιζητούμεν*». Γι' αυτό και η λατρεία τους, αντί να έχει το λατρευτικό και λειτουργικό πνεύμα που έχει η Ορθόδοξος Εκκλησία, επήρε κοσμικόν χαρακτήρα, η τελετουργία πήρε θεατρικόν χαρακτήρα, η μουσική κι η ζωγραφική χάσανε το λειτουργικό και πνευματικό ύφος και καταντήσανε τέχνες κοσμικές, που τις υπηρετούνε άνθρωποι κοσμικοί, όπου δεν έχουνε καμία σχέση με τη Θρησκεία και με την Εκκλησία.

Μ' όλα ταύτα, αυτές οι λεγόμενες Εκκλησίες, που είναι, όπως είπαμε, αγνώριστες παραμορφώσεις της αληθινής Εκκλησίας του Χριστού, παρουσιάζονται ως οι γνήσιες Εκκλησίες Του, και με εωσφορική έπαρση θέλουνε να ρυθμίζουμε αυτές τα ζητήματα της Χριστιανικής θρησκείας, στον κόσμο και διεκδικούν τις πρωτοκαθεδρίες στα συνέδρια. Και τούτο γίνεται, επειδή οι χώρες, στις οποίες έχουν στήσει τις έδρες τους αυτές οι ψευτοεκκλησίες, έχουνε σήμερα πολιτική δύναμη και μηχανικόν πολιτισμό και μ' αυτά επιβάλλονται απάνω στην ανθρωπότητα. Ενώ η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία δηλαδή η Ορθόδοξος, η αληθινή κι απαραμόρφωτη Εκκλησία, του Χριστού, που δεν άλλαξε δρόμο, χαρακτήρα και εξωτερική έκφραση μέχρι σήμερα, αυτή η «Μία Εκκλησία», που τη θεωρούνε σαν αίρεση οι αιρετικοί, κάθεται συμμαζεμένη, σαν «πτωχός γείτονας» κι αυτό γίνεται γιατί δεν αντιπροσωπεύει μεγάλα έθνη, που έχουνε πολιτική δύναμη και μηχανικόν πολιτισμό, δηλ. γιατί δεν έχει απάνω της τα οικόσημα του Σατανά. Κι αντί να την αναγνωρίζουνε σαν το ακατάλυτο θεμέλιο του Χριστιανισμού, σαν τη σεβάσμια μητέρα των Χριστιανών, που απ' αυτή διδαχθήκανε τη θρησκεία και πήρανε τα πάντα, πίστη, τελετουργία, εκκλησιαστική τέχνη κ.λ.π. της κάνουνε το δάσκαλο και τον συμβουλάτορα. Κι αντί να γυρίσουμε πίσω στον αληθινό δρόμο αυτοί οι παραστρατημένοι που τον αφήσανε και περιπλανηθήκανε στην έρημο της πλάνης, αυτοί έχουνε την αλαζονεία να την καλούνε επιτακτικά να αφήση το δρόμο που της χάραξε ο Κύριος και να πάη μαζί τους.

Ω, εωσφορική αδιαντροπιά! Οι νόθοι να θεωρούνε για νόθα, τα γνήσια παιδιά της Εκκλησίας, και να κάνουνε κάθε τρόπο να τα ταπεινώσουνε και να τα ποδοπατήσουνε. Αυτά δεν τα λέγει καμία φαντασία, σ' αυτά τα λέγει η Ιστορία, που δεν μπορεί να την αλλάξη κανένας Ποντίφικας.

Αλλά κοντά στα άλλα γνωρίσματα που πιστοποιούν πως η γνήσια Εκκλησία είναι η Ορθόδοξος, είναι και τούτο: Το ότι αυτή η Εκκλησία καταδιώκεται, δεινοπαθεί

αγωνίζεται, ταπεινώνεται, υποφέρει μαρτύρια, από τον καιρό που εξουσιάζουνε τον κόσμο τα ρωμαϊκά στίφη έως σήμερα. Αυτή η κακοπάθηση της Ορθοδοξίας είναι περισσότερο ατράνταχτος τίτλος της γνησιότητας της κι από τα πρωτοτόκια της ακόμα, κατά τον λόγο που είπε ο Κύριος: **«Ει εμέ εδίωξαν και υμάς διώξουσι»**, και **«Ος εάν θέλη γενέσθαι μέγαν εν υμίν, έσται υμών διάκονος, και ος εάν θέλη υμών γενέσθαι πρώτος, έσται πάντων δούλος»** (Μαρ. 10, 43-44). Ο απόστολος Πέτρος λέγει: **«Αγαπητοί, καθ' ο κοιωνείτε τοις του Χριστού παθήμασι, χαίρετε»** (Α' Πετρ. 4,13). Κι ο απόστολος Παύλος λέγει: **«Ειδότες ότι ώσπερ κοιωνοί έστε των παθημάτων, ούτω και της παρακλήσεως»** (Β' Κορ.1,7).

Και για να μιλήσουμε με συντομία, ο Κύριος δεν εμακάρισε ποτέ τους καλοπερασμένους και τους εξουσιαστές, αλλά τους καταδιωγμένους, τους φτωχούς και τους κατατρεγμένους. Φτωχή και κατατρεγμένη είναι η Ορθόδοξος Εκκλησία, πλούσιες και εξουσιαστικές είναι κάποιες από τις άλλες λεγόμενες Εκκλησίες. Ποιά, λοιπόν, απ' αυτές είναι η αληθινή, η κατά Χριστόν Εκκλησία, σύμφωνα με το Ευαγγέλιο;

Ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος γράφει τα εξής λόγια: **«Τούτο είναι εκείνο που φανερώνει σε ποιους κατοικεί το Άγιον Πνεύμα, το ότι δεν τους συνηθίζει στη καλοπέραση, στην ανάπαυση και στην αμέριμνη ζωή, αλλά όλο ταλαιπωρίες πειρασμούς και βάσανα παραχωρεί ο Θεός να τους τυρρανούν»**. Και τότε που παρακάλεσε ο απόστολος Παύλος τον Χριστό να τον γλυτώση από κάποιο βάσανο που είχε και που το λέγει σκόλοπα (αγκάθι), ο Χριστός του είπε: **«Σου φθάνει η χάρη μου. Γιατί η δύναμη μου με τη δική σου την αδυναμία φανερώνεται»**. Δηλ. «Δεν σου παίρνω τη δοκιμασία, αλλά σου δίνω τη δύναμη να την υποφέρεις. Γιατί, αλλιώς, πως θα φανή η δύναμη μου;».

Σύμφωνα μ' αυτά τα λόγια η Ορθοδοξία έχει την ευλογία να καταδιώκεται. Προχθές ακόμα, ο Εγγλέζος αρχιεπίσκοπος που είχε ταξιδέψει στην Μόσχα, δήλωσε πως η Ρωσική Εκκλησία κάνει σκληρό αγώνα καταπάνω στη αθεϊστική προπαγάνδα., όπου υπάρχει αγώνας για την πίστη, εκεί υπάρχει κι ο Χριστός που είπε: **«Η Βασιλεία ου Θεού βιάζεται και οι βιασταί αρπάζουσιν αυτήν»**.

Αλλά η δική μας Ορθόδοξος Εκκλησία, σε τούτη την πονηρή εποχή της υλοφροσύνης και των συμβιβασμών έχασε τον ηρωικό χαρακτήρα της και την ταπεινή επίγνωση της πως είναι η Μία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, και μιλά για Ένωση! Τα πρόβατα δεν ενώνονται με τους λύκους. Η Ένωση, αυτό το αιώνιο τροπάρι, που λένε στην τυραννισμένη την Ορθοδοξία εκείνοι που την μισούν και που κοιτάζουνε πάντα να εκμεταλλευθούν τις αγωνίες της, οι **«ψευδαδελφοί της»**, αυτή την Ένωση είναι η ένωση που λέγει ο λύκος στο πρόβατο. Το κακόμοιρο το πρόβατο ταπεινό και ανύποπτο, κι ο λύκος του λέγει με γλυκειά φωνή: **«Αρνάκι μου, πόσο σ' αγαπώ! Να, βλέπεις πως τρέχουνε τα σάλια μου από την αγάπη. Τώρα θα σε φάω, και θα ενωθούμε»!** Γι' αυτή την ένωση μιλά ο αγαπητός εν Χριστώ αδελφός μας. 'Ω εσείς, οδηγοί της Ορθοδοξίας, που ερωτοτροπείτε μαζί του και που απογυμνώνετε την Εκκλησία μας από τον σεβάσμιο και ελληνικό χαρακτήρα της, για να

διευκολύνετε αυτή την καταραμένη Ένωση. Αδιάφορο αν το Γένος μας θα το καταπιεί ο Λατίνος, και θα χαθή. Αλλοίμονο! Σήμερα λείψανε **«οι καλοί ποιμένες οίτινες την ψυχήν αυτών τιθέασιν υπέρ των προβάτων»** Θέλουνε να μπάσουνε στο μαντρί τους λύκους μαζί με τα πρόβατα.

Να τι έγγραφε για τους Δυτικούς, πριν από 350 χρόνια ένας Πατριάρχης παλληκάρι, που μαρτύρησε για την πίστη: «Εκείνοι οι Ρωμαίοι (Ρωμηοί, Ορθόδοξοι) όπου υπαγαίνουν εις την Ρώμην δια να μάθουν άλλο δεν μαθαίνουνσι, παρά να εναντιούνται των Ρωμαίων. Ούτε εκείνοι όπου διδάσκουν, άλλο δεν τους δείχνουν, παρά να μάθουν να χαλούσι τα δόγματα της ανατολικής Εκκλησίας». Ο ίδιος έγγραφε στον Πάπα: «Αν δεν έχωμεν σοφίαν εξωτέραν (κοσμικήν), έχομεν, χάριτι Χριστού, σοφίαν εσωτέρα και πνευματικήν, η οποία στολίζει τη ορθόδοξον πίστιν και εις τούτου πάντοτε είμεθα ανώτεροι από τους Λατίνους, εις τους κόπους, εις τας σκληραγωγίας και εις το να σηκώνω μεν τον σταυρόν μας και να χύνωμεν το αίμα μας δια την πίστι και την αγάπην της προς τον Κύριον ημών Ιησού Χριστόν. **Αν είχε βασιλεύει ο Τούρκος εις την Φραγκίαν δέκα χρόνους, Χριστιανούς εκεί δεν θα εύρισκες.** Και εις την Ελλάδα, τώρα τριακοσίους χρόνους ευρίσκονται, και κακοπαθούσιν οι άνθρωποι και βασανίζονται δια να στεκουν εις την πίστιν τους, λάμπει η πίστης του Χριστού και το μυστήριον της ευσεβείας, και εσείς μου λέγετε ότι δεν έχομεν σοφίαν; Την σοφίαν σου δεν τη θέλω, ομπρός εις το Σταυρόν του Χριστού».

Έτσι μιλούνε τα παλληκάρια της Ορθοδοξίας, οι Ομολογητάι κι οι Μάρτυρες, εκείνοι που την αγαπούν περισσότερο από τη ζωή τους.

(Σωτήρια μηνύματα για την προστασία μας στους εσχάτους καιρούς, Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη" Θεσσαλονίκη)

(Πηγή: Ι.Μ. Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου)